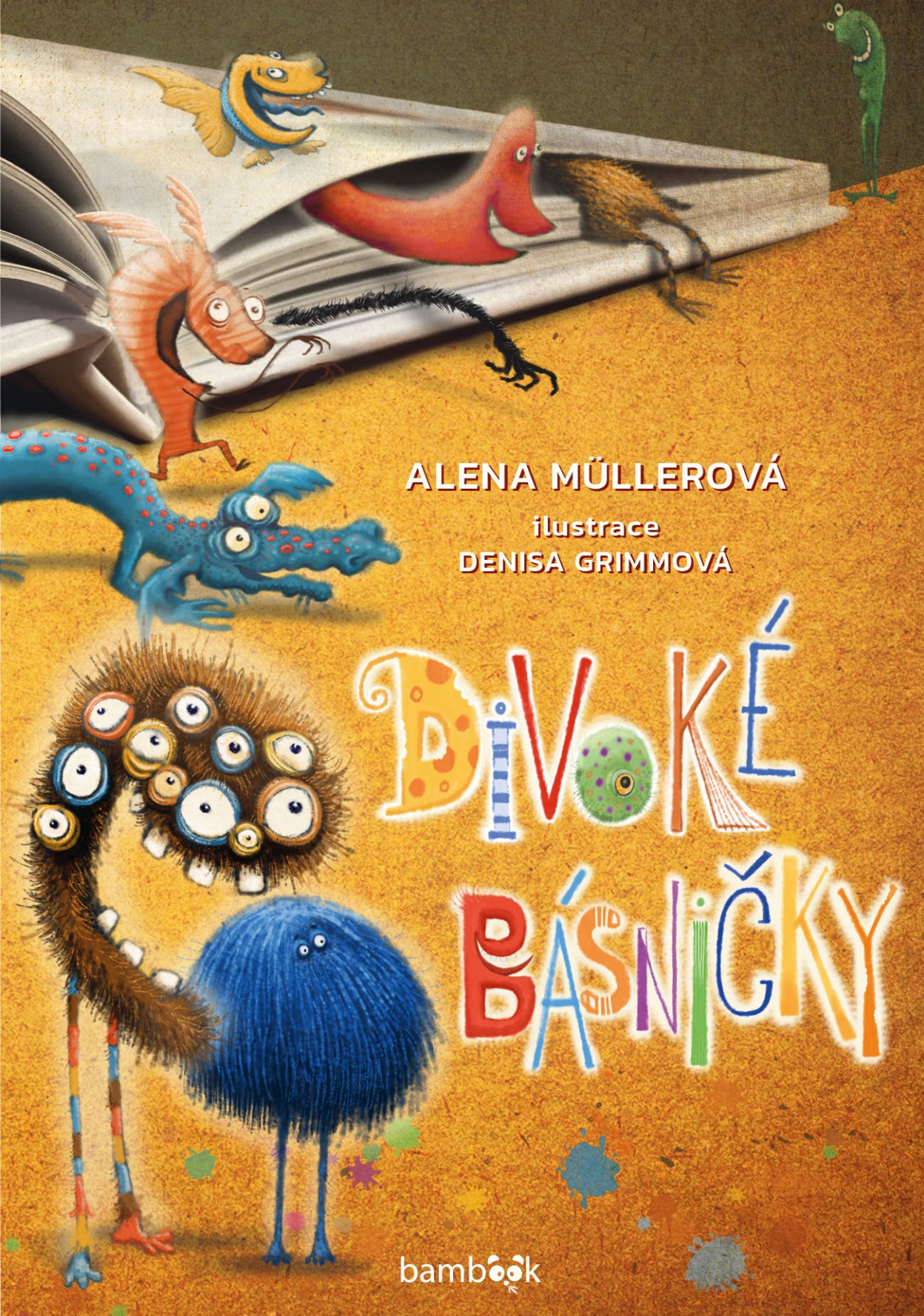

ALENA MÜLLEROVÁ

ilustrace
DENISA GRIMMOVÁ

DIVOKÉ BÁSNIČKY

bambóok

DIVOKÉ BÁSNÍČKY

ALENA MÜLLEROVÁ

ilustrace
DENISA GRIMMOVÁ

Pidi

Máme doma pidižvíka
a ten pořád něco žvýká.
Kupujeme za kačku
pro něj pidižvýkačku.

Máme taky píšťalku
a cvičenou píďalku.
K radosti nám postačí,
když píďalka zatančí.

Pidižvík jí píská,
a kdo špatně vidí,
musí koukat zblízka,
protože jsou pidi!

Zalednice

Víte, kdo je Zalednice?
Strašidelná potvora,
co zaležá za lednice
zezdola i seshora.

Rodina je u oběda,
někdo na ni zírá z boku,
Zalednice chladná, bledá
chystá už se do útoku.

Najednou ta Zalednice
rychle skočí, čapne děcko,
zastrčí ho do lednice,
a to ještě není všecko.

Krást děti je ošklivé.
Zalednice loví hodně
spíše než ty zlobivé,
což už vůbec není vhodné.

Zalednice dítko drží,
kde se dává máslo, vejce.
To však dítě nevydrží,
tam ho maminka mít nechce.

Rodiče se vzpamatují
z ledového únosu,
honem děcko vytahují,
už má rampouch u nosu.

ZIMAX

Vědychtivý vůl

Znala jsem jednoho vola,
kterého bavila škola.

Sám naučil se číst a psát,
přečetl všechny noviny,
všechno si uměl spočítat
a studoval i dějiny.

Tolik jak škola nic vola neláká,
šel k zápisu na školu základní,
ale tam nechtěli mít vola za žáka,
řekli mu: Ty vole, vypadni!

Chtěl zkusit aspoň učiliště,
mít maturitu či výuční list.
Pravili, že má přijít příště,
pro voly nemají dost míst.

Zkušenost tedy neměl hezkou,
byl to však vůl tuze zaťatý.
Hlásil se na VŠ zemědělskou,
byl okamžitě přijatý.

Řekli mu: Vole, ty jsi chloubou turů.
Učil se dál a dál a rád,
získal na škole docenturu
a taky doktorát.

Ten vůl je tak nadaný tvor,
jednou z něj bude profesor!

Divoká vejce

Jedna naše slepice
divoká je velice.
Divočí a divočí,
směje se nám do očí.

Chová se jak cvok,
dělá na nás kvok.
Je to slípka aktivní,
snáší vejce podivný.

Tečkovaný, pruhovaný,
s piercingem i tetovaný,
hrbolatý, hranatý,
bez kuřat i s kuřaty.

Prosíme, ať nesnáší
tato vejce divoká,
vyletí z nich raraši!
Kvočna zas jen zakvoká.

Skřítkci na Měsíci

Děti, chci vám něco říci:
Víte, že se na Měsíci
vyskytují pidižvíci,
trpaslíci a též skřítkci?

Čestné slovo, že to platí,
říkali to kosmonauti.
Spoustu maličkatých stop
zaznamenal teleskop.

Ve vesmíru na výletě
byla jsem teď cestou k tetě,
která žije na Marsu,
vezla jsem jí klobásu.

Vždy se stavím na Luně,
zvlášť pokud je úplněk,
a tak mohu potvrdit,
že tam žije drobný lid.

Nakukují do rakety,
buší mi na okýnko.
Já pozdravím: Nazdar, skřeti!
Oni: Ahoj, obryňko!

Olepené strašidlo

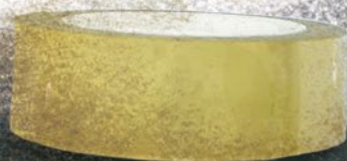
Představím vám strašidlo,
co má rádo lepidlo.

Posnídá kaši z lepicí pasty,
k obědu hltá klovatinu,
výtečné lepidlo na kov a plasty
z tubičky vycucne za vteřinu.

Lahůdku vidí v lepence,
pak zchroustá kotouč izolepy,
žvýká i různé slepence,
sežere všechno, co lepí.

Maminka strašidlova
z toho má hrozné nervy,
vaří mu stále znova
potkany, myši, červy
a střevlíkovou omáčku,
protože to je správná strava
duchů a bubáčeků.
Matku už z toho bolí hlava.

Zoufale pláče na židli.
Ty přece nemáš být lepivé!
Jiný je úkol strašidlí.
Strašidlo má být děsivé!

Nespavé slepice

Teta Alice chová slepice.

Je těžké pochopit,
jak se to mohlo stát:
pročpak slepice tety Alice
chodí tak pozdě spát?

Na rozdíl od ostatních kurů
ty slípky nezbedné
jsou do půl třetí vzhůru,
vstávají v poledne.

Na dvoře pořádají party.
Ačkoliv je to s podivem,
tancují, pijí, hrají karty
a v osm už jsou pod vlivem.

Mají moc zlovyků,
nenesou vajíčka,
klovou se v kurníku,
fotí si selfíčka.

Když teta Alice
jde spát do ložnice,
slípky se na dvoře veselí,
ráno však Alice
objeví slepice
tulící se k ní v posteli.

Zjev

Dneska ráno znenadání
zjevil se nám v domě Zjev,
všichni byli vylekaní,
neb vydával hrozný řev.

Děti byly vyděšené,
nemohly si hrát,
všechno bylo zastavené:
pejsek přestal žrát,
pračka prát, třešně zrát
a z police hrnek spad.

Zjev to viděl,
až se styděl,
co způsobil za svízel,
červenal se, koukal stranou
a pomalu vymizel.
Ani neřek' na shledanou...

Zjeva Eva

Milá pana Zjeva
jmenuje se Eva.
Je ošklivá jak noc,
Zjevovi to neva
a miluje ji moc.

Zbožňuje svou šeredu,
tu rozmilou ošklivku,
měli svatbu ve středu,
i když měla kopřivku.

Eva je holka pidlooká,
tvářička samý pupínek,
sedí spolu u potoka,
šeptá: Budeš tatínek.

Narodil se Zjevíček,
hezký jako květ
ke zděšení všech tetiček.
Snad stihne trochu zošklivět,
než mu bude pět.

